

[Merete Bjørn Hanssen.]

I en 10 års periode frem til den foreslåede revision i 1980-81 er det nu hensigten af statskassen at yde garantier på indtil 30 mill. kr. til et finansieringsinstitut for dagspressen. Under forudsætning af en egenindsats fra pressens side i samme periode på 10 mill. kr., fremskaffet gennem en frivillig årlig afgift på 5 kr. pr. t forbrugt avispapir, skulle der kunne sikres bankfinansiering af investeringer til omkring 280 mill. kr., og det svarer godt til det behov, der er skønnet i betænkningen. Investeringerne kan omfatte opførelse, ombygning, udvidelse og modernisering af anlæg til dagspressens avisfremstilling og distribution. Det finansieringsinstitut, som dagspressen selv opretter, indgår kautionsforpligtelserne for de lån, som de nævnte investeringer kræver. Ved at statsgarantien fra begyndelsen omfatter ca. 20 mill. kr., vil instituttet kunne påtage sig enkeltengagementer af en størrelsesorden på op til 5 mill. kr.

Jeg synes ikke, det bør skjules, at lovforslaget er udformet sådan, at staten får alle muligheder for at sikre, at dens økonomiske støtte til dagspressen virkelig bliver brugt aktivt i kampen mod det, man kalder det fundamentale onde, den utilfredsstillende produktivitetsudvikling. De begrænsninger af handlefriheden, der her måtte blive tale om, er der enighed mellem stat og presse om at underkaste sig for derigennem at sikre den væsentligere frihed, ytringsfriheden. Det er mit håb, at statsministeren ved sammensætningen af det foreslåede tilsynsråd meget stærkt vil have disse langsigtede produktivetsproblemer for øje.

I øvrigt indebærer lovforslaget, at det kommende finansieringsinstitut til en særlig finansieringsafdeling modtager et årligt tilskud på 2 mill. kr., der modsvarer statens udgifter ved at annoncere klasselotteriets trækingslister i alle dagblade. Dette beløb kan anvendes som tilskud til den nødvendige egenkapital til brug for de investeringskategorier, som også statsgarantien omfatter.

Venstre deler helt regeringens opfattelse af, at beløbet alene bør bruges til kapitaltilskud, og at vi ikke bør bevæge os ud på flere boldgader brolagt med uvirkelige renteniveauer. Forhåbentlig er denne del af lovforslaget udtryk for en principiel anerkendelse af

den tredje anbefaling vedrørende støtteforanstaltninger, som findes i betænkningen. Denne tredje anbefaling drejer sig jo om udvidet statslig annoncering. Behovet for, at det offentlige opfylder sin informationspligt, vokser for hver dag, og jeg vil også derfor gerne spørge statsministeren, hvilke tanker han har om yderligere at efterkomme denne tredje anbefaling om en øget statslig annoncering. For mig at se er spørgsmålet om den offentlige informationspligt imidlertid ikke kun noget, der vedrører staten, men i den 10 års periode, som dette lovforslag drejer sig om, vil det i stigende grad være et problem, der berører amts- og primærkommunerne. En mulig lovfæstelse af en sådan offentlig informationspligt kan meget vel blive ikke kun dagspressen til gavn, men også kommunalreformens succes til stor nytte. Jeg kan derfor kun anbefale, at man på denne måde når frem til at slå to fluer med ét smæk.

Skovmand: Med det foreliggende lovforslag tages det første skridt henimod en bevidst statslig støtte til den danske dagspresse. Jeg siger „bevidst“, fordi staten i forvejen gennem fritagelse for forskellige afgifter og gennem meget lave posttakster yder aviserne betydelige indirekte tilskud, tilskud, der som nævnt i betænkningen „Dagspressen og samfundet“ er opgjort til 82 mill. kr. om året.

Disse tilskud har imidlertid den svaghed, som også hr. Per Hækkerup har været inde på, at de først og fremmest virker som en støtte til de største blade, der har de store sidetal og de store salgsindtægter. Men det er de mellemstore og de små blade, der har det største behov for støtte, hvilket også fremgår af betænkningen med al ønskelig tydelighed. Det foreliggende lovforslag vil i nogen grad rette op på dette forhold. Muligheden for at få lån til investeringer, eventuelt kombineret med visse kapitaltilskud, vil først og fremmest komme de små blade til gode, fordi de i kraft af deres svage økonomiske stilling ofte vil have svært ved at låne penge selv til rentable investeringer.

Meget afhænger dog af, hvordan ordningen administreres i praksis. Det må være rimeligt, at der gives lån og kapitaltilskud også til blade, der kan risikere at komme i økonomiske vanskeligheder, og det må lige-